

شنبه 11 دی 26 محرم 1 ژانویه

محاصره و سنگ باران مکه معظمه از سوی سپاهیان یزید در سال 64 هجری قمری

محاصره و سنگ باران مکه معظمه از سوی سپاهیان یزید در سال 64 هجری قمری پس از شهادت ابوعبدالله الحسین (ع) و یارانش در کربلا به دست سپاهیان یزید، یک انزجار و تنفر فزاینده ای نسبت به یزید در جامعه اسلامی پدید آمد و روز به روز وی را بی مقدار و بی اعتبارتر می کرد.

عبدالله بن زبیر، از این وضعیت، بهره برداری کرد و در مکه معظمه خود را به "العائد بالبيت" ملقب و ملتزم خانه خدا کرد و مخالفان یزید را به گرد خود جمع آوری و متمرکز نمود و به تدریج قوت یافت و در سال 63 قمری شهر مکه معظمه را از دست عامل یزید بیرون آورد و ادعای حکومت نمود.

سپاهیان جزّار و ستم پیشه یزید که به تازه گی از قیام مردمی مدینه منوره به رهبری عبدالله بن حنظله فارغ شده بودند، به دستور یزید بن معاویه به سوی مکه معظمه هجوم آوردند. ولی با دفاع هواداران عبدالله بن زبیر روبرو گردیدند. بناچار، این شهر مقدس را محاصره و بر اهالی آن بسیار سخت گرفتند.

آنان بر بلندای اطراف مکه، منجنيق و سنگ اندازهای بزرگی نصب کرده و خانه های این شهر مقدس و حتی مسجدالحرام و خانه خدا را سنگ باران کردند. لشکریان یزید به سرکردگی حصین بن نمیر، علاوه بر سنگ اندازی، با پرتاب بسته های نفت و مواد سوزنده، بسیاری از خانه های مردم و اماکن مذهبی را دچار آتش سوزی نمودند و بسیاری از اهالی مکه را کشته و زخمی کردند.

این واقعه اسف بار، در 26 و به روایتی در 27 محرم سال 64 قمری، آغاز گردید و تا سوم ربیع الاول همان سال ادامه یافت. ولی سپاهیان یزید با این گونه اعمال ننگین خود، کاری از پیش نبرده و بالعکس موجب تقویت عبدالله بن زبیر و گستردگی قیام او شدند.

سرانجام، یزید بن معاویه در ربیع الاول سال 64 قمری به هلاکت رسید و نیروهای شامی به شام بازگشتند و عبدالله بن زبیر، علاوه بر مکه، بر اکثر نقاط حجاز، یمن و عراق تسلط یافت.

شهادت علی بن حسن مثلث در زندان منصور دوانقی در سال 146 هجری قمری منصور دوانقی، دومین خلیفه عباسی به خطر قیام های محمد و ابراهیم، فرزندان عبدالله بن حسن مثلثی در مدینه و بصره و مخالفت های عده ای دیگر از بنی الحسن (ع) با دستگاه جور بنی عباس، نسبت به نوادگان امام حسن مجتبی (ع) که از علویان مبارز و ذی نفوذان عصر خود بودند، سخت گیری های زیادی اعمال می کرد و زندگی را بر آنان بسیار دشوار می نمود.

وی، علاوه بر سرکوب قیام های بنی الحسن (ع) و کشتن تعدادی از آنان، از جمله محمد (نفس زکیه) و ابراهیم (قتیل باخمیری)، بسیاری از آنان را دستگیر و در سیاه چال های مخوف زندانی کرد.

منصور، در سال 140 قمری وارد مدینه شد و افراد سرشناس بنی الحسن (ع)، مانند عبدالله بن حسن مثلثی، ابراهیم بن حسن مثلثی، ابوبکر بن حسن مثلثی، حسن بن جعفر بن حسن مثلثی، عبدالله بن داوود بن حسن مثلثی، علی بن داوود بن حسن مثلثی، عباس بن داوود بن حسن مثلثی، محمد بن ابراهیم بن حسن مثلثی، اسحاق بن ابراهیم بن حسن مثلثی، عباس بن حسن مثلثی، علی عابد بن حسن مثلثی و علی بن محمد نفس زکیه را دستگیر کرد و به مدت سه سال در مدینه زندانی کرد. در سال 144 قمری نیز محمد دیباج (برادر مادری عبدالله بن حسن مثلثی) را بر آنان افزود و مأموران حکومتی، بر بدنش چندان تازیانه زدند که لباسش با پوست بدنش به هم آمیخت.

در همین سال، تمامی آنان را در بندهای آهنین کره و با وضعیت رقت باری به سوی عراق حرکت دادند و در زندان هاشمیه (در حوالی کوفه) در سردابی نور و تاریک زندانی نمودند و بر آنان بسیار سخت گرفتند.

آن زندان مخوف و هولناک، بلاي جان نوادگان امام حسن مجتبي(ع) شد و بر اثر سوء تغذيه، تاریکی و غیر بهداشتی بودن محیط، آزارهای روحی و جسمی مأموران بر زندانیان، این عده، یکی پس از دیگری به بیماری های گوناگون و طاقت فرسا مبتلا شده و مظلومانه در همان جا به شهادت می رسیدند و بدون این که امکان تغسیل و تکفین آنان وجود داشته باشد، بر روی هم انباشته شده و مرگ سایرین را تسریع می نمودند.

نخستین کسی که از آن جمع به دیار باقی شتافت، علی بن حسن مثلث بن حسن مثنی بن امام حسن مجتبی(ع) بود. وی از عابدان و زاهدان عصر خود و به "علی الخیر" و "علی العابد" معروف بود و در عبادت و بندگی، به ویژه در نماز و تهجد، حالت خشوع و حضور قلب کامل داشت. وی، در حالی جان داد که سرش در سجده عبادت بود. علی بن حسن مثلث، به هنگام شهادت، چهل و پنج سال داشت و دارای پنج پسر و چهار دختر بود. یکی از فرزندان حسین بن علی، معروف به شهید فخر است که سال های بعد، بر ضد بنی عباس قیام کرد و در سرزمین فخر، همانند ابا عبدالله الحسین(ع) مظلومانه به شهادت رسید و اهل بیتش به اسارت دشمن در آمدند.

شهادت #171«علی بن حسن المثلث؛ از نوادگان امام حسن(ع) در سال 146 هجری قمری
«علی بن حسن المثلث؛ از نوادگان امام حسن (ع) در سال 146 هجری قمری در زندان به شهادت رسید. او در زمان خلیفه عباسی همراه برادران، عمو و دیگر خویشانش دستگیر و زندانی شد. سپس به زندان هاشمیه در مکه انتقال یافت. علی بن حسن المثلث سرانجام در همین مکان شهید شد و زندان هاشمیه به زیارتگاه شیعیان مبدل شد.

تولد میرزا محمد حسین ادیب آزاد در سال 1298 هجری قمری
میرزا محمد حسین ادیب آزاد از شاعران بزرگ ایران در سال 1298 هجری قمری در تبریز به دنیا آمد. اشعار او با تخلص ادیب در یک دیوان گردآوری شده است. از ادیب آزاد همچنین کتابی بنام گنجینه ادب باقی است که شامل سروده های شاعران متقدم و معاصر ادیب است.

پیام تاریخی حضرت امام خمینی(ره) خطاب به گورباچف در سال 1367 هجری شمسی
پیام تاریخی حضرت امام خمینی(ره) رهبر فقیه جمهوری اسلامی ایران خطاب به گورباچف رئیس جمهور شوروی سابق در سال 1367 هجری شمسی فرستاده شد. این پیام را هیئت اعزامی حضرت امام که مورد استقبال رسمی مقامات این کشور قرار گرفت به گورباچف ابلاغ کرد. اما راحل در قسمتی از این پیام تاریخی فرمودند: #171« برای همه روشن است که از این پس کمونیسم را باید درموزه های تاریخ سیاسی جهان جستجو کرد. چراکه مارکسیسم جوابگوی هیچ نیازی از نیازهای واقعی انسان نیست. چراکه مکتبی است مادی و با مادیت نمی توان بشریت را از بحران عدم اقتصاد به معنویت که اساسی ترین در جامعه بشری در غرب و شرق است به در آورد.«

درگذشت گلشن کردستانی شاعر معاصر ایرانی در سال 1371 هجری شمسی
شاعر معاصر ایرانی در سال 1371 هجری شمسی درگذشت. او از کودکی به شعر و شاعری علاقه داشت از این رو پس از تحصیلات متوسطه و عالی در کنار تدریس در شهرهای مختلف به سرودن شعر پرداخت گلشن کردستانی هشت سال آخر عمرش در مقام کارشناس و مسئول برنامه ریزی زبان و ادب فارسی در دفتر تحقیقات و برنامه ریزی درسی به خدمت مشغول بود او از سال 1356 در کنار دیگر فعالیتهای خود به تقریر دفتر شعرهایش، و همچنین تحقیق و مطالعه کتابهای ادبی و تاریخی پرداخت دو مجموعه شعر #171« تندر و گلبانگ؛ از آثار گلشن کردستانی بشمار می روند.

استقلال کشور سودان در سال 1956 میلادی
سودان از پهناورترین کشورهای آفریقایی در سال 1956 میلادی استقلال خود را اعلام کرد از سال 1899 میلادی اداره امور سودان به عهده دو کشور مصر و انگلیس گذاشته شد اما در مدتی کوتاه انگلستان سودان را مسمره خود کرد سرانجام در نیمه دوم قرن بیستم میلادی با مبارزات مستمر مردم سودان با نیروهای بیگانه این کشور به استقلال رسید و حکومت جمهوری در آن برقرار شد در خور توجه است که سودان در اوایل قرن نوزدهم میلادی از مراکز مهم داد و ستد برده ، و کانون فعالیت برده دارن غرب بشمار می رفت.

سودان به لحاظ وسعت، بزرگترین کشور آفریقائی و حتی جهان اسلام می باشد که 2500000 کیلومتر مربع وسعت دارد. گرچه بخش هایی از آن در آفریقای شمال شرقی قرار دارد ولی به لحاظ گسترش زیاد در صحرای مرکزی آفریقا، جزو نقاط مرکزی آفریقا مطالعه می شود.

از سازمان آزادیبخش به مبارزات حق جویانه خود با رژیم اشغالگر صهیونیستی ادامه می دهند.